

Anmälan mot Polismyndigheten i Västra Götaland angående handläggningen av ett vapenärende

AA framförde i en anmälan, som inkom den 9 januari 2008, klagomål mot Polismyndigheten i Västra Götaland. Han uppgav bl.a. att han var anställd hos ett bevakningsföretag men saknade möjligheter att övningsskjuta, vilket behövdes för att han skulle kunna vidmakthålla och utveckla sin instruktörskompetens. Han gav därför in en ansökan till polismyndigheten den 20 juli 2007 om privat innehav av enhandsvapen men hade ännu inte fått något beslut. Han hade hört av sig mer än sju gånger till polismyndigheten och fått olika bortförklaringar. Han upplevde det som att anledningen till att det ännu inte fattats något beslut var att hans ansökan var ovanlig och myndigheten därför var osäker om hur saken skulle bedömas.

Handlingar i polismyndighetens ärende V01-551-8951/07 infordrades och granskades. Av handlingarna framgick bl.a. att polismyndigheten den 23 november 2007 fick uppgift om att den vapenlicens som AA haft i sin anställning hos ett bevakningsföretag hade återkallats på grund av att han skulle sluta sin anställning hos företaget. Byråassistenten BB uppgav att ett avslagsbeslut skulle ha meddelats redan i november om hon då hade fått del av den informationen. Ett avslagsbeslut meddelades i stället först den 21 januari 2008. I skälen angavs att ansökan gällde tillstånd om att få inneha skjutvapen för egen kompetensutveckling men främst för att leda utbildning som skjutinstruktör för ett bevakningsföretag samt att AA enligt information från bevakningsföretaget var arbetsbefriad på grund av arbetsbrist från och med november 2007 och skulle vara så intill dess anställning upphörde.

Muntliga upplysningar har inhämtats från BB och kommissarien CC, se bifogade tjänsteanteckningar.

Enligt 2 kap. 1 § vapenlagen (1996:67) (VL) krävs tillstånd för att bl.a. inneha skjutvapen. Tillstånd att inneha bl.a. enhandsvapen får meddelas endast om det finns synnerliga skäl (2:6 VL). I 2 kap. 3 § första stycket vapenförordningen (1996:70) anges vilka särskilda krav som gäller för tillstånd till innehav av vissa angivna vapentyper, bl.a. enhandsvapen som ej utgör jaktvapen och effektbegränsande vapen. För nämnda vapentyp gäller bl.a. att sökanden skall vara aktiv medlem i en skytteförening eller motsvarande organisation. Enligt 2 kap. 3 § andra

stycket vapenförordningen får, trots bestämmelserna i första stycket, tillstånd att inneha skjutvapen ges till sökande som behöver vapnet i sin tjänst eller som för sin tjänst behöver annat skjutvapen än tjänstevapen för att bibehålla eller utveckla sin skjutskicklighet. Enligt Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om vapenlagstiftningen (FAP 551-3) bör sådan tillståndsgivning ske med stor återhållsamhet (5 kap.). Vidare anges att tillstånd kan meddelas t.ex. den som genom ett intyg från arbetsgivare eller motsvarande styrker att han eller hon inom ramen för sitt yrke aktivt arbetar för att bibehålla eller utveckla sin skjutskicklighet på ett sådant sätt att tjänstevapnet inte räcker för ändamålet.

Enligt 7 § förvaltningslagen (1986:223) skall varje ärende där någon enskild är part handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts. I detta ligger även att ärendet inom rimlig tid skall avslutas genom någon form av beslut. Den handläggande myndigheten ansvarar för att ärendet drivs fram till ett avgörande.

I det aktuella fallet dröjde det sex månader från det att ansökan inkom till dess att beslut i ärendet meddelades. Även om det förekommit ett flertal kontakter mellan sökanden och polismyndigheten synes det inte under den tiden ha vidtagits några åtgärder som fört ärendet närmare ett avgörande. Polismyndigheten borde initialt ha bedömt behovet av komplettering och i förekommande fall ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att bereda sökanden tillfälle att komplettera ansökan. Så snart eventuell komplettering skett – eller det konstaterats att sådan inte behövdes – borde myndigheten ha tagit ställning i sakfrågan. Även om ärenden av detta slag synes vara relativt ovanliga vid tillståndsenheten, kan jag inte förstå att ärendets juridiska komplexitet skulle berättiga till någon längre tidsutdräkt.

De uppgifter som lades till grund för avslagsbeslutet inkom till polismyndigheten redan i november 2007 men kom till handläggarens kännedom först senare, vilket synes ha ytterligare bidragit till att det dröjde innan beslut fattades. Enligt vad CC uppgett berodde det inträffade på att gällande rutiner inte fungerat. Han har för avsikt att ta upp saken med personalen.

Sammanfattningsvis har ärendets handläggning dragit ut oacceptabelt långt på tiden. Jag noterar att det numera hålls månatliga genomgångar beträffande enhetens äldre ärenden av aktuellt slag.

Ärendet avslutas med den kritik som ligger i det anförda.

BILAGOR

Tjänsteanteckning 1

Vid telefonsamtal den 4 februari 2008 upplyser byråassistenten BB, Förvaltningsavdelningen/tillståndsgruppen, Polismyndigheten i Västra Götaland, bl.a. följande. Ansökan i ärendet inkom i juli 2007. Hon var tillbaka efter semesterledighet i mitten av augusti. Ärendet var speciellt. AA var på besök flera gånger och ärendet diskuterades fram och tillbaka. Såvitt hon redan från början

kunde bedöma fanns det knappast utrymme att bevilja ansökan, vilket hon också meddelade AA. Hon avvaktade med att meddela beslut eftersom hon ville undersöka möjligheterna till en annan lösning. Några särskilda åtgärder vidtog hon inte i ärendet, men diskuterade det med sin chef och avsåg att diskutera det med chefsjuristen, vilket dock inte blev av. Under handläggningen av ärendet framkom det att AA inte längre arbetade vid något bevakningsföretag. Ett avslagsbeslut meddelades därefter den 21 januari 2008. Hon inser att ärendet drog ut onödigt mycket på tiden och att hon borde ha fattat beslut tidigare.

Tjänsteanteckning 2

Vid telefonsamtal den 7 februari 2008 upplyser kommissarien CC, chef över tillståndsgruppen i Göteborg, bl.a. följande.

Vid tillståndsgruppen i Göteborg handlägger cirka 4-6 handläggare cirka 5000 ärenden per år. Enklare ärenden, till exempel rörande jaktvapen, kan handläggas på några dagar och upp till fyra veckor under högsäsong. Under tiden augusti till oktober är arbetsbelastningen vid avdelningen ovanligt hög bl.a. på grund av älgjakten. Ärendetillströmningen ökar då med cirka 600 ärenden. Ärenden av aktuell typ är ovanlig vid enheten med max ett per år. Handläggningstiden i dessa ärenden kan uppgå till tre till fem månader. Ärendena är ofta svåra och det följer av FAP 551-3 att tillståndsgivningen bör ske med stor återhållsamhet. I allmänhet ska intyg inges från arbetsgivaren. Ibland begär handläggaren komplettering beträffande sådant intyg vid äventyr av att ärendet ändå kan komma att avgöras. I aktuellt fall framgick av ansökningshandlingarna att sökanden bett arbetsgivaren avge intyg men att arbetsgivaren ännu inte gjort det. BB har flera gånger diskuterat ärendet med honom. Han har förstått att BB haft många kontakter med sökanden och att dessa inte alltid dokumenterats, vilket borde ha gjorts. Han har inte följt handläggningen av det aktuella ärendet i detalj.

I november inkom omfattande information från sökandens arbetsgivare angående bl.a. minskat vapeninnehav beträffande flera personer. Detta handlades av en annan handläggare. Bland informationen fanns också uppgift om att sökanden blivit arbetsbefriad. I en sådan situation ger datasystemet handläggaren besked om att det finns ett annat ärende angående samma person varpå den som handhar det andra ärendet brukar kontaktas. I detta fall fungerade inte den kontakten. Såvitt han känner till är det första gången det händer. Han avser att ta upp saken med personalen.

Efter det inträffade har han utökat de genomgångar han tidigare haft med handläggarna beträffande äldre ärenden om bl.a. dödsbovapen till att även omfatta ärenden av aktuellt slag. Sådana genomgångar hålls månatligen.